

Dosarul nr.1-3433/2020
1-20161305-12-1-22122020

S E N T I N Ţ A
În Numele Legii

19 aprilie 2023

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediu Buiucani

Instanţa de judecată compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecător Denis Guzun

Grefierii Victoria Zaharciuc, Dumitriţa Pasmacci, Mihail Gonţa

Cu participarea:

Procurorului Elena Cazacov, Aliona Nesterov şi Cristina Robu

Avocatului Vasile Bobeica şi Viorel Şoitu

În prezenţa:

Inculpatului Iulia Diaconu

a examinat în şedinţa publică, în procedură generală, cauza penală privind
învinuirea lui

*Iulia Diaconu *****, născut la *****,
IDNP: *****, de naţionalitate moldovean, cetăţean
al Republicii Moldova, originar şi domiciliat
Rezina, str. *****, angajat în câmpul muncii,
supus militar, celibatar, studii superioare, fără
dizabilităţi, titluri speciale, grade de calificare şi
distincţii de stat, posedă limba de stat, anterior
judecată prin sentinţa Judecătoriei Soroca, sediul
Central din 10.03.2021 în baza art. 312 alin. (1)
Cod penal la amendă în mărime de 500 unităţi
convenţionale, informaţia privind drepturile şi
obligaţiile a primit-o la faza de urmărire penală,
rechizitoriul i-a fost înmănat.*

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) din Cod penal.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 03.12.2020 s-a dispus aplicarea faţă de învinuitul Iulia Diaconu a măsurii preventive – liberarea provizorie sub control judiciar pe un termen de 30 zile începând cu 03.12.2020, ora 15:45 până la 02.01.2021, ora 15:45.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediu Buiucani din 29.12.2020 s-a dispus prelungirea măsurii preventive – liberarea provizorie sub control judiciar pe un termen de 60 zile începând cu 02.01.2021, ora 15:45 până la 03.03.2021, ora 15:45.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 22.12.2020 – 19.04.2023

Procedura de citare legal executată.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședință de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t :

De către organul de urmărire penală Iulia Diaconu, a fost învinuită, că în luna iunie 2015, (data exactă nu a fost stabilită de către organul de urmărire penală), în timp ce deținea funcția de șef al serviciului special al Penitenciarului nr. 17-Rezina al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, aflându-se în fața Penitenciarului nr.9 - Pruncul, cu sediul în mun. Chișinău, comuna Pruncul, acționând din intenție directă și susținând că, are influență asupra persoanelor ce activează în sistemul judecătoresc, care în conformitate cu prevederile art. 123 din Codul penal, întrunesc calitățile de persoane cu funcție de demnitate publică și care urmau să-i examineze cererea condamnatul Soltan Vasile Vladimir, prin care solicita liberarea de la executarea pedepsei penale ca persoană grav bolnavă, deoarece acesta a fost condamnat anterior prin sentința Judecătoriei Criuleni din 12.06.2012 fiindu-i stabilită, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, care a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23.04.2013, a pretins de la condamnatului Soltan Vasile Vladimir, prin intermediul lui Chirița *****, suma de 5000 Euro, ceia ce constituia suma de 103 513,5 lei, conform ratelor oficiale medii de schimb stabilite de Banca Națională a Moldovei (1 Euro echivalent a 20,7027 lei), pentru acea perioadă.

Prin urmare, în ziua primirii remunerației, Diaconu Julia, potrivit rolului infracțional asumat și acționând premeditat în continuarea realizării intențiilor sale criminale de exercitare a influenței asupra persoanei cu funcție de demnitate publică, din cadrul sistemului judecătoresc, influență care a fost apreciată de către Chirița *****, drept una reală, credibilă și posibilă, la informat pe acesta care acționa în interesele lui Soltan Vasile Vladimir, ca se afla la serviciu în Penitenciarul nr. 17- Rezina și să transmită remunerația ilicită în suma de 5000 Euro, feciorului acesteia pe nume "Igor".

Astfel, în aceiași zi, Chirița *****, la solicitarea lui Diaconu Iulia, s-a deplasat la domiciliul temporar al acesteia din mun. Chișinău, str. Vasile Lupu și a transmis remunerația în sumă de 5000 Euro, feciorului acesteia pe nume "Igor", mijloace bănești, care erau destinate persoanelor cu funcție de demnitate publică din cadrul sistemului judecătoresc ce urmau să examineze cererea condamnatului

Soltan Vasile Vladimir, privind liberarea de la executarea pedepsei penale ca persoana grav bolnavă și admiterea acesteia.

Potrivit învinuirii, acțiunile lui Diaconu Iulia se încadrează în infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal - traficul de influență, caracterizată prin pretinderea, acceptarea și primirea, prin mijlocitor, de bani, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, săvârșite cu primirea de bunuri sau avantaje în proporții mari.

Procedura examinării cauzei penale.

În acest context, instanța de judecată reține că inculpatul Iulia Diaconu vina în comiterea infracțiunii imputate nu a recunoscut și a pledat pentru examinarea cauzei în procedura generală.

În acest sens, în conformitate cu art. 351, 352 din Cod de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

Argumentele participanților la proces.

Poziția inculpatului.

Astfel, fiind oferită posibilitatea de a se expune și a prezenta argumentele în fața instanței, fiind audiată în cadrul ședinței de judecată pe marginea învinuirilor aduse, inculpatul Iulia Diaconu a declarat instanței de judecată că, cu domnul Chirița a făcut cunoștința în luna iulie a anului 2014. Atunci trebuia ca feciorul său Igor să susțină examenul de bacalaureat în centru Antioh Cantemir. L-a sunat pe domnul Cenușă, să-i spună unde este acest liceu, deoarece nu cunoaște Chișinăul. El a întâlnit-o la gara de nord, a dus-o în față la acest liceu, unde Igor a intrat la examen. Atunci domnul Cenușă i-a spus să nu aștepte în față și să meargă să servească o cafea. Acceptând, s-au dus la cafeneaua "Diana" de pe str. Calea Iașilor. Stând la masă, de masă s-a apropiat un domn. Atunci domnul Cenușă i-a făcut cunoștință și i-a comunicat cine este domnul Chirița, și anume că este colonel SIS și proprietarul cafenelei. I-a mai comunicat că au lucrat împreună și că domnul Chirița este din r-nul Rezina. Dânsa a comunicat motivul din care a venit la Chișinău, și anume că băiatul său are examen la matematică. În discuții a spus că nu cunoaște unde să dea băiatul său la universitate și că ar fi bine să fie la buget și cu cămin. Domnul Chirița i-a spus că îl cunoaște foarte bine pe rectorul și pe profesorii de la Universitatea (USEM). Atunci a spus că va vorbi cu feciorul și vor vedea, după ce vor primi actele și diploma de bacalaureat vor depune aici. Când au luat actele și diploma de bacalaureat, au depus actele la universitate. Atunci a mers și domnul Chirița cu ei. Ulterior ei au plecat. După, pe data de 31 august când au venit la universitate, li s-a comunicat că este doar contract și că cămin tot nu este. Apoi domnul Chirița i-a propus un apartament în apropierea centrului comercial "Zorile". A refuzat deoarece, apartamentul era contra cost și anume 250 de euro pe

lună. A spus că așa bani nu are. Deoarece deja era târziu să ia actele, au rămas la această universitate, la facultatea de zi, la finanțe și bancă. Mai departe el făcea studiile, iar ea mai venea prin Chișinău pe serviciu la Curtea de Apel. Venea cu dosare și chiar îl ruga pe domnul Cenușă, pentru ca să nu piardă dosarele, să o întâlnească la Gara de Nord. Când venea la băiatul său se mai întâlnea cu domnul Chirița, cu care se mai salutau ca cunoștințe. Niciodată în timpul discuțiilor nu a luat vorba că este condamnat. Era proprietarul cafenelei și venea cu mașina, lucra acolo. După, s-au mai întâlnit câteva ori. Când a aflat că domnul Chirița este condamnat, deja s-a pensionat, or din anul 2016 era la pensie. Atunci când a aflat despre acest fapt, era în cafenea și mai era un colonel pe nume Matcovschi. Dânsa și Cenușă serveau cafeaua, iar domnul Chirița cu colonelul Matcovschi serveau bere. La un moment, colonelul Matcovschi i-a spus lui Chirița ”***** tu nu întârzi?”, la care Chirița a răspuns ”Eu astăzi nu trebuie să mă semnez”. După o zi - două, Cenușă i-a spus că Chirița este condamnat pentru accident. Pe urmă, personal l-a întrebat pe domnul Chirița, cum stă liber dacă este condamnat. El i-a răspuns că are cunoștințe bune la Departamentul Instituțiilor Penitenciare, stă bine cu șeful penitenciarului și se duce seara numai la apel. Așa încerca el să o întrebe cum era la lucru și dacă ea nu se temea. Bineînțeles că se temea la lucru, era șantajată de condamnați. I-a povestit cazurile și anume cazul care a dus la decesul mamei sale. El îi spunea că dacă îi trebuie ajutor el poate să o ajute. Singură a educat trei băieți și el o întreba cum și de ce s-a angajat la penitenciar. I-a spus că singură a crescut copiii, tatăl lor a plecat din 1996 și nu s-a mai întors. I-a povestit că are trei băieți, că unul din ei a plecat peste hotare în Rusia până în anul 2014, apoi s-a întors acasă când Igor a început a învăța. Mai des avea așa întrebări. Chirița venea mai des în legătură cu faptul că, el închiria o spălătorie auto în regiunea str. Bariera Sculeni, cu feciorul său mai mare. Vlad lucra tot în regiune la magazinul ”Fish Mraket”. Într-o zi Chirița a venit împreună cu Cenușă, atunci în timpul discuției i-a povestit lui Cenușă, că o rudă de-a sa a vrut să cumpere o casă în s. Puhoi, r-nul Ialoveni, a găsit anunțul pe rețeaua ”Odnoklassniki”, a vorbit cu proprietara casei și i-a transmis de la Italia la Moscova 600 de euro. Apoi i-a mai transmis fiicei sale suma de 4400 de euro. După care aceștia au luat o recipisă privind procurarea casei. Ulterior, proprietarii au dispărut cu tot cu arvună. Ruda sa a rugat-o să meargă să vadă poate găsește proprietara casei și până la urmă să vadă ce face, ori vinde casa, ori întoarce banii, adică arvuna. Când a mers să vadă casa în satul Puhoi, s-au adresat la primar și la poliție. Cu ea a mers sectoristul și i-a arătat casa, acolo era o cotă și o casă care nu era finisată. I s-a comunicat că persoanele nu locuiesc în casa dată. A lăsat numărul său de telefon sectoristului, însă nu a primit nici un răspuns de la acesta și în acest sens a fost depusă și o plângere la poliție. Ca răspuns la plângere a primit că într-adevăr persoana are un lot de pământ acolo, însă nu locuiește și casa este lăsată, dar este de competența

instanței în ordine civilă. Apoi a mai discutat cu un procuror și el i-a comunicat că este arvuna și doar dacă benevol o să întoarcă. La judecată nu s-a mai adresat, deoarece urma de întocmit o procură și de achitat taxa de stat, însă ruda sa nu a fost de acord, deoarece se primea o sumă mare de bani. Domnul Chirița a spus că o să se mai intereseze de prietenii săi și o să întrebe și de profesorii de la universitate ce se poate de făcut și cum se poate. Chirița a spus să-i dea recipisa, la care i-a răspuns că recipisa este originală și că nu poate să i-o dea, deoarece se teme că se va pierde și că va răspunde ea. După ceva timp, s-a întâlnit cu Chirița și el i-a comunicat că mai este o ieșire, dar trebuie remunerată persoana care va întoarce banii de pe recipisă, măcar în jumătate. Deja această rudă a cumpărat în Italia un apartament și a rămas cu traiul acolo și nu mai avea nevoie de nimic. Recipisa în original este și acum la ea.

La întrebările apărătorului, suplimentar inculpatul a declarat instanței că a activat în penitenciarul nr. 17 - Rezina din anul 1998 - până în luna ianuarie 2016. În mun. Chișinău nu a activat niciodată. Nu a discutat niciodată cu Chirița despre faptul că are careva cunoscuți judecători sau procurori. Cunoaște doar judecătorii care erau la Rezina și un procuror din Rezina, pe nume Veretino Oleg. Despre Soltan prima dată a auzit. Niciodată nu a primit nici o sumă de bani pentru favorizare.

La întrebările acuzatorului de stat, inculpatul a comunicat că cu domnul Chirița nu s-a întâlnit niciodată la nici un penitenciar, căci o cunosc colaboratorii. Chirița a fost de vreo câteva ori la ea la domiciliu în mun. Chișinău, împreună cu Cenușă în anul 2016-2017. În 2016, în Chișinău, domiciliul său era la intrarea în or. Durești, pe str. Vasile Lupu. În lipsa lui Cenușă, Chirița nu a fost la ea la domiciliu. Cu Chirița s-a văzut numai în prezența lui Cenușă. Chirița nu a transmis niciodată nimic fiului său Igor, ar fi cunoscut. Cu Chirița nu a dus careva discuții cu privire la careva certificate medicale pentru condamnați. Niciodată nu i-a transmis lui Chirița careva cereri. Cu Chirița nu a discutat niciodată referitor la procurori și nici el nu a întrebat-o niciodată. În 2020, cam la sfârșitul lunii noiembrie, s-a întâlnit cu Chirița în fața Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani). Întâlnirea în anul 2020 cu Chirița nu a fost stabilită. Chirița a strigat-o și a întrebat-o ce face acolo. Au discutat cu el chestiuni familiale, după care în momentul când a dorit să plece Chirița a întrebat-o cei cu acei 5000 de euro, la care i-a spus că a dat la poliție și la procuratură, dar nu se aude nimic (merge vorba despre 5000 de euro care i-a dat pe arvună cu casa). În înregistrările vizualizate în cadrul ședinței precedente, s-a recunoscut, este ea și asemenea discuții au avut loc. Au discutat cu mai mulți procurori cu titlul de consultație, și cu domnul Veretino a discutat, care ar fi procedura legală privind restituirea arvunei la care acestea i-au comunicat că acesta este un litigiu civil și că urmează a se adresa în instanță în ordine civilă. Careva acțiuni sau demersuri în scris nu a depus, a discutat doar în formă verbală.

Recipisa a fost scrisă în decembrie 2015, dar de la poliție a primit răspunsul în octombrie 2016, deține aceste răspunsuri. La urmărirea penală a recunoscut vina din motivul că a fost reținută la data de 02 decembrie și nu s-a așteptat. Când era în camera de audiere în clădirea CNA, în momentul audierii, a venit o persoană de gen masculin, care i-a comunicat că dacă o să recunoască vina va fi plasată cu arest la domiciliu, iar dacă nu va fi plasată în arest preventiv la penitenciarul nr. 13. La momentul reținerii, nu a avut avocat, acolo erau doi bărbați, unul era plinuț. Nu ține minte ca să fi semnat careva acte până a intervenit domnul Bobeica. După ce a intervenit avocatul domnul Bobeica, a fost audiată o dată în prezența domnului Bobeica. Ofițerul de urmărire penală a scris declarațiile, nu i-a spus nimic, doar după ce a tapat a semnat. A concretizat că, doar a semnat, însă nu a citit. Nu a depus careva plângeri pe ofițerii de urmărire penală de care a fost audiată. Nu-și aduce aminte de cine a fost audiată la urmărire penală. La urmărirea penală a fost audiată o singură dată. La fila dosarului 235-236, 237-238, 242-243, semnăturile îi aparțin și scrisul tot îi aparține.

Argumentele acuzării de stat.

Conform art.26 alin.(3) din Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Astfel, în ședința de judecată acuzatorul de stat în susținerea învinuirii formulate față de Iulia Diaconu, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzută art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal a prezentat următoarele probe administrate la urmărirea penală și examinate nemijlocit în ședința de judecată:

- Declarațiile martorului Cenușă Oleg, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței că, o cunoaște pe doamna Iulia Diaconu aproximativ din anii 2000. Fiind implicat în serviciul Serviciului de Informație și Securitate a păstrat relațiile de prietenie cu doamna Diaconu în timp. Aproximativ în anul 2014, doamna Iulia a telefonat-o cu careva chestii familiale, or se ajutau reciproc. După ce l-a lăsat pe feciorul ei la instituția, unde acesta urma să susțină bacalaureatul, s-au dus cu doamna Diaconu la cafeneaua viz-a-vis de fabrica Zorile pe str. Calea Iașilor, barul se numea "Diana ". Când serveau cafeaua, în bar a intrat un fost coleg de-al său pe nume Chirița ***** Istratici. Acesta s-a salutat cu el și i-a făcut cunoștință cu doamna Iulia Diaconu, după care au stat cu acesta vreo oră la masă, toți trei. Ulterior, cât au stat la masa din barul Diana, doamna Iulia a cerut un sfat, și anume unde să-și continue studiile feciorul ei pe nume *****. Chirița ***** a comunicat că are careva cunoștințe la USEM, unde rector este domnul Sidletchi. Ulterior, aproximativ peste o lună doamna Iulia a depus documentele feciorului la universitatea menționată supra și acesta având în vedere că are note bune a intrat la studii fără a susține careva examene, și fără ajutorul a careva persoane terțe. Având în vedere că băiatului doamnei Iulia studia în acea universitate, de mai multe ori

luau masa cu doamna Iulia la barul "Diana". Totodată având în vedere că Chirița *****, cu care sunt în relații de prietenie, era proprietarul barului "Diana", îi servea des. La una din întâlniri, doamna Iulia Diaconu i-a comunicat că a dat o arvună de 5000 de euro pe o casă din satul Puhoi și i-a arătat și recipisa. La întrebările ofițerului de urmărire penală dacă doamna Iulia a luat careva bani de la Chirița *****, a comunicat că nu cunoaște nimic și chiar a rămas surprins de asemenea întrebare. În anul 2020, s-a întâlnit în barul "Diana", cu Chirița *****, care era servit și i-a comunicat cu pretenții că nu o găsește pe doamna Iulia Diaconu. I-a spus că el are legătură cu familia Diaconu, îl cunoaște pe feciorul doamnei Diaconu.

La întrebările acuzatorului de stat, martorul a declarat instanței că pe domnul Chirița ***** îl cunoaște din anul 1998. La acel moment îndeplinea funcția de ofițer al parcului auto la Serviciul de Informație și Securitate. În anul 2014, cu domnul Chirița a fost întâlnire ocazională și nu a fost planificată. La prima întâlnire din anul 2014, le-a făcut cunoștință domnului Chirița cu doamna Diaconu Iulia. În anul 2014, cunoștea că doamna Iulia Diaconu activează în calitate de șef al secției speciale în cadrul penitenciarului Rezina. La întâlnire, când domnul Chirița era în stare de ebrietate și o căuta pe doamna Iulia, nu i-a comunicat din ce motiv o caută pe doamna Iulia, însă vorbea în adresa ei cu cuvinte necenzurate. A înțeles prin ridicarea tonului că, Chirița ***** are careva probleme, dar nu i-a comunicat de ce gen. Pe str. Bariera Sculeni 9, administra împreună cu Ion Diaconu, fiul lui Iulia Diaconu, o spălătorie auto, iar domnul Chirița își spăla automobilul la acea spălătorie. Domnul Chirița i-a asigurat cu un compresor și își spăla gratuit mașina. Domnul Chirița se cunoștea cu fiul doamnei Diaconu. I-a făcut cunoștință lui Chirița cu feciorului doamnei Diaconu. L-a prezentat pe Ion Diaconu domnului Chirița ***** ca fiul doamnei Diaconu. A fost o situație în acea perioadă când el cu Chirița ***** au mers acasă la doamna Diaconu pe str. Vasile Lupu. La ultima întâlnire din barul Diana, lui Chirița i-a transmis aceleași contacte a doamnei Diaconu pe care le avea și el. Din ce își aduce aminte, recipisa i-a fost prezentată în anul 2014, nu a atras atenția în ce an a fost întocmită, dar pe aceasta era indicat cuvântul arvună, iar persoanele date, cui i-a fost transmisă arvuna au vândut-o altei persoane și nu a întors arvuna doamnei Diaconu. Chirița se cunoștea și cu feciorul doamnei Diaconu pe nume Igor și care învăța la universitate.

La întrebările inculpatului, martorul a declarat atunci când i-a făcut cunoștință lui doamna Iulia cu Chirița *****, nu cunoștea că ultimul este condamnat. Anul nu și-l poate aduce aminte, dar fiind odată la ziua de naștere a lui Chirița *****, fiind tot în localul Diana, aceasta i-a chemat la etajul II, pentru ca să-i servească. Atunci un coleg de-al lor cu familia Mihalache, l-a întrebat pe Chirița dacă nu o să întârzie să se înregistreze, dar nu a înțeles unde.

La întrebările apărătorului, martorul suplimentar a declarat instanței că spălătoria era închiriată de către ei. Nu-și aduce aminte toate amănuntele, dar acesta a comunicat că în urma accidentului rutier, care a fost în comă vreo șase luni, a fost condamnat, dar nu cunoaște dacă a fost condamnat cu executare sau condiționat. La o altă întâlnire, l-a întrebat pe domnul Chirița, unde este condamnat sau cum și el i-a comunicat ci el dă bani și stă acasă. El nu a comunicat cui dă bani și nu cunoaște acest lucru. Din ce cunoaște în acea perioadă avea careva probleme financiare și i-a propus să cumpere un garaj, care se afla pe str. Paris. A vrut să-l cumpere, dar a verificat actele și garajul nu avea acte legale. Având în vedere că el nu voia să procure garajul, s-au stricat relațiile sale cu domnul Chirița. În prezența sa nici la una din întâlniri nu s-a discutat ca doamna Iulia Diaconu are careva cunoștințe printre judecători, procurori sau alte persoane cu influență. Se întâlneau la barul Diana și niciodată nu a fost vreo solicitare ca el să meargă împreună la careva întâlniri cu domnul Chirița.

- Declarațiile martorului Soltan Natalia, care fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței că prin anul 2011, soțul său Soltan Vasile a fost implicat într-un accident rutier. Din ce își amintește, în anul 2012 soțul său a fost condamnat la 8 ani, nu-și aduce aminte în ce penitenciar era. În vara anului 2015, soțul său i-a comunicat să nu pună multe întrebări și că are nevoie de suma de 5000 mii de euro. El i-a comunicat că, printr-o persoană necunoscută ei, poate să iasă din penitenciar înainte de termen, nu-și aduce aminte, dar posibil din cauza sănătății sau din alte circumstanțe. A menționat că în acea perioadă soțul său executa pedeapsa la penitenciarul Pruncul, cu siguranță nu poate comunica numărul penitenciarului. El i-a comunicat că, persoana care poate să-l ajute este **persoana cu care acesta execută împreună pedeapsa în penitenciar. Soțul i-a comunicat că urmează să se întâlnească cu o persoană pe nume d-nul ***** Chirița ca să-i transmită banii.** Aproximativ peste 2 săptămâni la locul stabilit anterior, în preajma magazinului ”Zorile”, situat pe str. Calea Iașilor **s-a întâlnit cu Chirița *****.** **Ulterior i-a transmis acestuia banii,** în alte detalii nu a intrat. Din ce cunoaște, problema nu s-a soluționat, soțul a ieșit înainte de termen, dar din alte motive decât cele care s-a înțeles anterior. **De alte persoane nu cunoaște și nu-și aduce aminte.** A menționat că după ce s-a eliberat soțul său Soltan Vasile, acesta i-a comunicat că urma **să-l ajute o doamnă, inițial nu i-a comunicat numele acesteia ulterior după mai multe discuții, nu ține minte cu siguranță, dar era numele Diaconu Iulia.** A menționat că, nu cunoaște persoana dată și nu-i era cunoscută.

La întrebările acuzatorului de stat, martorul a declarat că soțul său a încercat nu direct, dar tot prin domnul ***** Chirița să întoarcă banii, dar din ce cunoaște

nu a fost rezolvată problema dată. Nu cunoaște și nu a cunoscut niciodată unde activează sau cu ce se ocupă doamna Diaconu Iulia.

La întrebările apărătorului, martorul o comunicat că **nu cunoaște dacă banii cu siguranță au ajuns la alte persoane, dar cu siguranță banii au fost transmiși lui Chirița *******. Având în vedere tipul penitenciarului în care executa pedeapsa soțul său, acesta era angajat în câmpul muncii în afara penitenciarului. Nu cunoaște de ce el nu a înmănat banii personal.

-Declarațiile martorului Chirița ***** , care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței că, o cunoaște pe inculpată. În careva relații cu doamna Iulia Diaconu nu se află. Cu doamna Iulia i-a făcut cunoștință domnul Oleg Cenușă undeva în anul 2015. A făcut cunoștință cu doamna Iulia Diaconu în legătură ca să fie ajutat. Fiind pedepsit pe art. 264 alin. (5) CP, i s-a promis și i s-a spus că din anii la care a fost pedepsit prin judecată se poate de scos. Ulterior, prin intermediul domnului Oleg Cenușă, a făcut cunoștință cu doamna Diaconu. Pentru prima dată s-au întâlnit în or. Chișinău, pe str. Calea Ieșilor, 11. Acolo a fost întrebat de către doamna Diaconu despre cazul pe care este pedepsit. Doamna Diaconu i-a spus că se poate de rezolvat întrebarea și că aceasta are cunoștințe în Judecătoria Buiucani, contra sumei de 8 000 euro. I-a spus doamnei Diaconu că nu are așa sumă, nu are posibilitatea și nu are cine să-l ajute să-i dea așa sumă de bani. Doamna Diaconu i-a spus atunci că, dacă nu are așa sumă de bani, atunci ea nu îl va putea ajuta. Întorcându-se înapoi la Penitenciarul nr. 9, în cameră ispășea pedeapsa cu domnul Vasile Soltan. Ulterior, i-a povestit domnului Soltan Vasile că, a avut așa propunere din partea doamnei Diaconu Iulia. După cele comunicate lui, domnul Soltan l-a întrebat dacă este posibilitatea ca să discute cu doamna Diaconu în privința cauzei sale. A menționat că, acesta executa pedeapsa din ce își aduce aminte pe art. 264 alin. (3) sau (4) CP. Atunci, a doua zi, a făcut legătura cu doamna Diaconu și a rugat-o să vină până la Penitenciarul nr. 9. Aproximativ peste 2 zile, doamna Diaconu s-a prezentat la Penitenciarul nr. 9 și a vorbit cu ea referitor la propunerea propusă de dumneaei. Doamna Diaconu a rugat ca domnul Vasile Soltan să-i aducă documentele precum că acesta era bolnav și că avea diabet zaharat, pentru ca să-i reducă domnului Soltan pedeapsa. Peste câteva zile, domnul Vasile Soltan a prezentat un pachet de acte și i l-a dat lui. Apoi peste câteva zile, doamna Diaconu s-a prezentat la penitenciar și el i-a înmănat toate documentele primite de la domnul Soltan. Ulterior, doamna Diaconu s-a mai prezentat la penitenciar și a spus că domnul Soltan trebuie să se interneze în spital, și anume în Penitenciarul nr. 16, pentru a confirma starea sănătății precare. Ulterior, domnul Soltan a scris o cerere, a fost internat în Penitenciarul nr. 16, apoi acestuia i s-a dat un certificat care a confirmat faptul că, era bolnav de boala care suferea. Ulterior, acest certificat a fost transmis doamnei Diaconu. Doamna Diaconu a spus că trebuie de așteptat și că ea îi va informa ulterior. Doamna Diaconu a spus că contra

sumeii de 5.000 de euro, poate ajuta la rezolvarea problemei domnului Soltan. A menționat că, la discuție a participat doar el și doamna Diaconu. Ulterior, domnul Soltan a făcut legătura cu soția sa, cu care dânsul urma să se întâlnească pe str. Calea Ieșilor în regiunea uzinei ”Zorile”, pentru ca aceasta să-i transmită banii în suma de 5.000 de euro. **După ce a primit banii de la soția domnului Soltan**, a telefonat-o pe doamna Diaconu și a anunțat-o că banii sunt la el. Doamna Diaconu i-a spus că este la serviciu și că nu are posibilitatea de a se întâlni cu el și i-a spus o adresă, unde să transmită banii și precum că la adresa dată se află feciorul dumneaei și ca să-i transmită pe această adresă, și anume str. Vasile Lupu. A menționat că, nu ține minte numărul exact, dar feciorul doamnei Diaconu locuia la o gazdă pe str. Vasile Lupu. Când a transmis banii feciorului doamnei Diaconu, a telefonat-o pe doamna Diaconu și i-a comunicat că banii sunt transmiși. Ulterior, doamna Diaconu i-a spus să aștepte până când o să fie rezolvată întrebarea. Au trecut în jur de trei luni, periodic mai discuta cu doamna Diaconu, care îi comunica că, totul va fi bine și că problema o să fie rezolvată. Peste o perioadă, doamna Iulia Diaconu a început să nu răspundă la telefon. Ulterior, a început să-l caute pe domnul Oleg Cenușă. În momentul când îl telefona pe domnul Cenușă acesta evita apelurile, însă l-a găsit în mun. Chișinău în regiunea uzinei ”Alfa ”. În cadrul discuției cu el, acesta a avut un comportament brutal, totodată comunicându-i că el nu cunoaște nimic și nu este la curent cu problema dată. Ulterior, peste un timp anumit, domnul Soltan a fost eliberat din penitenciar, el însă a rămas să execute pedeapsa aplicată lui. Periodic avea discuții cu domnul Soltan, care mereu îi comunica că suma de bani și anume 5 000 euro, urmează a fi restituiți, deoarece întrebarea privind eliberarea sa înainte de termen nu a fost rezolvată. Prin diferite cunoștințe a găsit un alt număr de telefon al doamnei Diaconu Iulia cu care a luat legătura și aceasta i-a răspuns. La întrebarea pusă doamnei Diaconu, și anume problema că trebuie de reîntors banii înapoi domnului Soltan, doamna Diaconu i-a spus că o parte din bani i-a dat și că peste un timp va reîntoarce toți banii înapoi. După discuția dată nu a mai putut lua legătura cu doamna Diaconu Iulia. Dânsul s-a eliberat undeva prin anii 2018-2019. După ce s-a eliberat, s-a întâlnit cu doamna Diaconu, aproximativ în anul 2020-2021, în fața Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani pe adresa bd. Ștefan cel Mare 200. Ofițerii CNA i-au comunicat că doamna Diaconu va fi pe adresa dată. Ulterior, angajații CNA l-au echipat cu cameră și microfon, și i-au spus să meargă în fața Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și să o aștepte pe doamna Diaconu Iulia. A menționat că, angajații centrului CNA nu i-au comunicat ce întrebări să adreseze doamnei Iulia Diaconu, a comunicat pe subiectul dat cum a considerat necesar. Tot subiectul dat a avut loc în perioada anilor 2015-2020. Sub rezolvarea întrebării, s-au înțeles că doamna Diaconu urma să transmită cărorva persoane suma dată de bani din cadrul

Judecătoria Buiucani pentru a rezolva problema domnului Soltan, și anume ca acestuia să-i fie redusă din pedeapsă.

La întrebarea procurorului, martorul a declarat că, nu ține minte dacă au fost aduse careva cereri de la Diaconu pentru domnul Soltan. O ședință privind eliberarea înainte de termen în privința domnului Soltan a existat, dar din ce cunoaște acesta a fost refuzat, deoarece nu corespunde boala cu prevederile legale pentru a fi eliberat. Soția lui Soltan a transmis banii aproximativ după o săptămână după discuție. În momentul transmiterii banilor de carte soția lui Soltan lui, alți martori nu erau prezenți.

La întrebarea apărătorului inculpatului, martorul a declarat că, la momentul transmiterii banilor feciorului doamnei Diaconu a fost prezent doar el, bănuiește că acesta poate confirma faptul transmiterii banilor. Rolul său a fost de a-l ajuta pe domnul Vasile Soltan. Banii au fost dați pentru a-l ajuta pe domnul Soltan. Doamna Diaconu i-a spus că poate rezolva întrebarea de a-l ajuta pe domnul Soltan. Consideră că, această cale de transmitere a banilor este una ilegală.

La întrebarea inculpatului, martorul a declarat că din ce își aduce aminte, a făcut cunoștință cu doamna Iulia Diaconu în anul 2015, în sect. Buiucani, pe str. Calea Ieșilor 11. Acolo se afla barul "Diana", unde dânsul era angajat. A făcut cunoștință prin intermediul domnului Cenușă Oleg. A concretizat că, executa pedeapsa în penitenciar de tip deschis, unde erau obligați toți să fie angajați la serviciu. Prin urmare, localul "Diana" a avut încheiat un contract de muncă cu Penitenciarul nr. 9 și el a fost repartizat ca să lucreze acolo. Poate să confirme că doamna Diaconu Iulia venea la Penitenciarul nr. 9, domnul Cenușă Oleg. Doamna Diaconu nu a avut acces la dosarul său personal. Suma de bani a fost numărată împreună cu feciorul doamnei Diaconu. Nu ține minte ce nominal aveau bancnotele. În legătură cu faptul că este pensionar militar, executorul judecătoresc îi oprea din pensie 75 %. În perioada de timp, s-a acumulat suma de 200.000 mii de lei, care ulterior a fost achitată.

-Declarațiile martorului Soltan Vasile, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței că, îl cunoaște pe domnul Chirița *****, alte persoane din sala de ședință nu cunoaște. În vara anului 2015, aflându-se în penitenciarul nr. 9 Pruncul, unde executa pedeapsa în baza art. 264 alin. (6) CP, pedeapsa era de 8 ani în penitenciar de tip deschis. În Penitenciarul nr. 9, locuia într-o celulă cu domnul Chirița *****. A concretizat că, activa într-o firmă particulară de construcții, iar domnul Chirița activa în cadrul unui bar/restaurant din mun. Chișinău. Într-o seară, vorbind în celulă, domnul Chirița ***** i-a spus că a vorbit cu o doamnă, care poate să-l ajute să iasă înainte de termen din penitenciar. Pentru ca această persoană să-l ajute pe domnul Chirița, era necesar ca acesta să-i achite suma de 7000 mii de euro. Domnul Chirița a refuzat pe motiv că nu avea așa sumă de bani. Concomitent domnul Chirița a vorbit și în privința sa, pentru ca el să poată

ieși înainte de termen din penitenciar, iar suma necesară era de 7000 mii de euro. Tot el, domnul Chirița ***** peste 2-3 săptămâni i-a comunicat că, vorbind cu doamna cu care comunica el, a spus că suma poate fi redusă la 5.000 mii de euro. **A menționat că, pe doamna cu care comunica Chirița ***** o chema Diaconu Iulia.** Când i s-a comunicat suma de 5000 de euro a căzut de acord cu acea sumă. Ulterior, i s-a comunicat că trebuie să aibă un certificat medical eliberat de carte Penitenciarul nr. 16, prin care se confirmă că el este bolnav de diabet zaharat de tip I, insulino dependent. În continuare, a fost internat în spitalul Penitenciarului nr. 16, unde a stat două luni. A făcut certificatul medical necesar, a transmis certificatul dat domnului Chirița și acesta i-a transmis certificatul doamnei Diaconu. Nu-și aduce aminte când au fost transmiși banii, **dar a menționat că banii au fost transmiși de carte soția sa pe nume Soltan Natalia, domnului Chirița ******* în regiunea uzinei ”Zorile”, mun. Chișinău. Seara, după transmiterea banilor, s-a întâlnit cu Chirița ***** în celulă și acesta i-a comunicat că suma de bani nu a fost posibil de a fi transmisă doamnei Diaconu Iulia, dar a fost transmisă feciorului acesteia, suma de bani transmisă era de 5 000 euro. A menționat că după ce au fost transmiși banii și certificatul, a fost eliberat de carte Penitenciarul nr. 16, domnul Chirița îi aducea cereri pe care le semna și ulterior acesta le transmitea lui Diaconu Iulia. A menționat că el personal nu a depus nici o cerere în judecată, doar le semna. La prima ședință de judecată a fost respinsă cererea sa privind eliberarea sa înainte de termen pe motiv de boală. După ce i-a fost respinsă cererea, s-a dus în celulă și l-a întrebat pe domnul Chirița motivul din care i-a fost respinsă cererea, având în vedere că suma de bani a fost transmisă. Ulterior, acesta a luat legătura cu doamna Diaconu, care la rândul ei l-a asigurat că problema dată va fi rezolvată la Curtea de Apel Chișinău. Ulterior, Curtea de Apel Chișinău a respins de asemenea cererea dată. Ulterior, după ce a fost respinsă și cererea la instanța de apel, iarăși l-a întrebat pe domnul Chirița despre motivele respingerii cererii, la care acesta i-a comunicat că doamna Iulia Diaconu nu mai răspunde la telefon și că nu o mai poate găsi. A menționat că după decizia instanței de apel, domnul Chirița a avut o discuție cu Diaconu Iulia prin care aceasta i-a comunicat că o să întoarcă suma de bani, după care Diaconu Iulia a dispărut. A concretizat că, are încredere în domnul Chirița ***** deoarece se află cu acesta în relații bune. Nu a asistat niciodată la vreo discuție dintre Chirița ***** și Diaconu Iulia, nici la o discuție telefonică. A concretizat că, nu s-a prezentat la nici o ședință, din ce își amintește a scris doar cereri privind examinarea în lipsă. Din ce își aduce aminte, a fost reprezentat de carte un avocat, pe care nu l-a văzut niciodată. Decizia de neprezentare a sa în ședința de judecată îi aparține lui, n-a fost instruit de nimeni.

La întrebarea procurorului, martorul a declarat că, ideea de a se adresa la CNA îi aparține lui. Nu cunoaște ce trebuia să facă Diaconu cu banii. Banii au fost

transmiși pentru a-l elibera înainte de termen, modalitatea și ce urma să fie cu banii nu cunoaște.

La întrebarea apărătorului inculpatului, martorul a declarat că, banii au fost transmiși lui Chirița ***** pentru a fi transmiși lui Diaconu Iulia pentru ca să fie eliberat înainte de termen. A menționat că el personal nu a vorbit cu Diaconu Iulia și nu cunoaște ce urma să facă aceasta cu suma de bani. În afară de spusele lui Chirița *****, alte probe că suma de bani a ajuns la feciorul lui Diaconu Iulia nu are. Nu cunoștea dacă domnul Chirița ***** avea de achitat careva prejudicial material în cauza în care ispășea pedeapsa. Calea pe care a ales-o o consideră ilegală.

Instanța de judecată, audiind inculpatul și martorii, examinând materialele cauzei, consideră că, învinuirea adusă inculpatului Diaconu Iulia în baza 326 alin. (2) lit. c) CP, în ședința de judecată, nu și-a găsit confirmare.

Conform prevederilor art. 6 CP RM, *persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Răspunderii penale și pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală.*

În conformitate cu principiul enunțat, răspunderea penală are un caracter personal: numai persoana vinovată de săvârșirea unei infracțiuni este trasă la răspunderea penală. Nu poate fi concepută răspunderea pentru altă persoană sau pentru fapta altuia.

Potrivit p. 7 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție din 15.11.1993, nr. 7 Cu privire la sentința judiciară și Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 5 din 19.06.2006 privind sentința judecătorească, instanța de judecată va ține cont de faptul că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probele exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

Potrivit pct. 6 din aceeași Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție, stipulează că, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

Este de menționat că, potrivit alin. 2 al art. 389 CPP RM, *sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.*

Potrivit alin. 1 al art. 389 CPP RM – *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.*

Astfel, în ședința de judecată partea acuzării și-a bazat învinuirea adusă pe declarațiile martorului Chirița *****, Soltan Vasile și Soltan Natalia, cât și pe înregistrările video anexate la materialele cauzei.

Instanța de judecată atestă faptul că, în declarațiile sale, martorul Soltan Natalia a menționat că, persoana care urma să-l ajute pe soțul său Soltan Vasile era persoana cu care acesta executa împreună pedeapsa în penitenciar, și anume Chirița *****. Anume acestuia din urmă i-a transmis banii în sumă de 5 000 euro. Mai mult, din cuvintele soțului său cunoaște că, acesta urma a fi ajutat de către o doamnă pe nume Diaconu Iulia. Totodată, martorul a comunicat că, nu cunoaște dacă banii cu siguranță au ajuns la alte persoane, dar cu siguranță banii au fost transmiși lui Chirița *****.

Totodată, martorul Soltan Vasile a declarat instanței că, din cuvintele lui Chirița ***** cunoaște că, acesta comunica cu Diaconu Iulia, însă banii în sumă de 5 000 euro au fost transmiși de carte soția sa pe nume Soltan Natalia, domnului Chirița *****.

Mai mult, martorului Chirița ***** a declarat instanței că, după ce a primit banii de la soția domnului Soltan, i-a transmis feciorului doamnei Diaconu.

Astfel, instanța de judecată va aprecia critic declarațiile martorilor Soltan Vasile și Soltan Natalia, în partea ce ține de transmiterea sumei de 5 000 euro inculpatului Diaconu Iulia, or acestea constituie doar informația oferită de către martorul Chirița *****, nefiind martori oculari la careva din acțiunile ulterioare.

Mai mult, instanța reține că, documentele ridicate în baza ordonanței reprezentantului organului de urmărire penală al Centrului Național al Anticorupției din 01.12.2020 de la Penitenciarul nr. 9 – Pruncul constituie acte premergătoare depunerii cererii de către condamnatul Soltan Vasile privind eliberarea înainte de termen, fiind acte legale și nu denotă nici într-un mod careva acțiuni ilegale din partea inculpatului Diaconu Iulia.

La fel, instanța menționează că, inculpatul nu a fost angajat în Penitenciarul nr. 9 – Pruncul, precum și nici în alt careva penitenciar din mun. Chișinău până în anul 2019, fapt ce denotă că, nu avea acces direct sau indirect la cazul lui Soltan Vasile.

Totodată, organul de urmărire penală nu a demonstrat prin careva probe pertinente și concludente legăturile inculpatului Diaconu Iulia cu careva persoane cu funcție de demnitate publică care ar avea sau au avut tangență cu examinarea cererii lui Soltan Vasile privind eliberarea sa înainte de termen.

Instanța apreciază critic și procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și înregistrarea de imagini din 04.12.2020, or menționarea sumei de 5 000 euro nu denotă cu certitudine că, este suma despre care martorii Chirița *****, Soltan Vasile și Soltan Natalia pretind că i-a fost transmisă lui Diaconu Iulia pentru a influența o careva persoană cu funcție de

demnitate publică pentru ca Soltan Vasile să fie eliberat înainte de termen pe motiv de boală.

Mai mult, instanța reține și faptul că, deși în discuția nominalizată a fost menționat un procuror, organul de urmărire penală nu a stabilit identitatea acestuia cu audierea sa, nefiind audiat la caz în calitate de martor nici feciorul inculpatului Diaconu Iulia, care potrivit declarațiilor martorilor expuși supra pretins a primit de la Chirița ***** suma de 5 000 euro.

Astfel, învinuirea per general este bazată doar pe declarațiile martorului Chirița *****, fără însă să fie confirmate circumstanțele expuse prin careva probe.

Totodată, instanța menționează că, inculpatul Diaconu Iulia neagă cu vehemență învinuirea adusă, or nu a pretins și primit careva sume de bani de la Chirița ***** pentru a influența careva persoane cu funcție de demnitate publică în vederea eliberării cet. Soltan Vasile înainte de termen.

Astfel, instanța relevă la caz că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 326 din CP al RM îl formează relațiile sociale privitoare la activitatea de serviciu, a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu bănuiala că persoanele cu funcție de răspundere pot fi influențate în exercitarea atribuțiilor sale, element ce lipsește la caz, odată ce inculpatul nu a numit careva nume de judecători pe care ar urma să-i influențeze, potrivit declarațiilor martorului audiat.

Latura obiectivă constă din fapta prejudiciabilă exprimată în primirea sau extorcarea de bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, acceptarea de servicii, bunuri sau avantaje, personal sau prin mijlocitor, pentru sine sau pentru o altă persoană, săvârșite intenționat de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unui funcționar public, în scopul de a-l face să îndeplinească ori să nu îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lui de serviciu, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizînd obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel cărui i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu.

La caz, din declarațiile martorilor Soltan Vasile și Chirița ***** evident se deduce și faptul că, Diaconu Iulia, nu a pretins de la Soltan Vasile careva remunerare ilicită, or anume ultimul a venit cu propunerea ca să fie ajutat.

Mai mult, faptul transmiterii sumei de 5 000 euro inculpatului Diaconu Iulia de către Chirița ***** se confirmă doar prin declarațiile unilaterale ale acestuia, nefiind confirmat prin alte careva probe relevante și pertinente.

Astfel, instanța apreciază critic declarațiile acestuia, de vreme ce pot fi interpretate drept o tentativă de a se elibera de răspundere în fața cet. Soltan Vasile.

Instanța menționează și faptul că, dacă făptuitorul nu s-a prevalat de influența, reală sau presupusă, pe lângă funcționar, pentru a convinge sau amăgi pe

terțul interesat să presteze un folos necuvenit, fapta nu constituie trafic de influență.

Odată ce inculpatul nu a făcut referire la un funcționar determinat (reieșind din declarațiile martorilor audiați), în mod generic prin calitatea sau competența lui, fapta la fel nu poate fi calificată ca trafic de influență.

Instanța de judecată menționează că, pentru existența infracțiunii de trafic de influență este necesar ca victima să fie pusă în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegite ale victimei, ceea ce lipsește la caz, or în accepțiunea situației în care martorul Soltan Vasile nu suferea de o boală ce i-ar da dreptul de a înainta cererea sa, acesta nu era plasat în situația expusă supra, fapt ce denotă că, în situația din speță lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal.

Potrivit art. 101 alin. (1), (2) CPP al RM – *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

Instanța de judecată, și-a bazat constatările pe probele verbale și în scris prezentate și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „dubiilor rezonabile”.

Instanța menționează că, careva probe concludente, pertinente și utile care să confirme traficul de influență, de către partea acușării nu au fost prezentate.

Mai mult, instanța relevă că, situația creată a fost eronat interpretată și calificată, distorsionată cu scopul punerii neîntemeiate a lui Diaconu Iulia sub învinuire, în lipsa faptei imputate.

Deci, urmărirea penală, contrar prevederilor art. 24, 52, 95, 100-101 Cod de procedură penală al RM, nu a asigurat o bună desfășurare a urmăririi penale, încălcând atât principiile contradictorialității, cât și aprecierii din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității fiecărei probe. Organul de urmărire penală și procurorul au obligația, conform normelor indicate, de a lua toate măsurile legale pentru cercetarea cauzei sub toate aspectele, complet și obiectiv, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului, învinuitului, inculpatului cât și cele care îl dezvinovățesc, iar procurorul este obligat să verifice calitate probelor administrate.

Procurorul însă, nu a întreprins măsuri suficiente întru verificarea calității probelor și nu a asigurat verificarea unor altor circumstanțe, învinuirea fiind dusă numai în sensul învinuirii inculpatului, fără verificarea veridicității probelor

pertinente, incontestabile, ce ar confirma învinuirea adusă acestuia. Astfel de probe n-a prezentat procurorul nici în ședința de judecată.

Conform art. 8 al. 3 și art. 389 CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată, iar concluziile despre vinovăția lui nu pot fi întemeiate pe presupuneri, acesta urmează să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Pornind de la aceste prevederi ale normelor de procedură penală, instanța de judecată consideră, că în ședința de judecată n-au fost aduse probe certe, concrete privind săvârșirea de către inculpatul Diaconu Iulia a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod Penal al R. Moldova.

Prin urmare, în lipsa probelor concrete privind intenția directă a inculpatului la săvârșirea infracțiunii imputate, când nu există alte probe, îndoielile, care nu pot fi înlăturate necesită a fi interpretate în favoarea acestuia.

Instanța de judecată, și-a bazat constatările pe probele verbale și în scris prezentate și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „dubiilor rezonabile”. Astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a simlarelor prezumții de fapt necombatute (hotărîrea CEDO în cauza - Irlanda c. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr.25, p.65, alin.161).

Conform art. 390 alin. (1) pct. 3) CPP, *în cazul în care fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, instanța adoptă sentință de achitare.*

Totodată, instanța de judecată reiterează în baza art. 325 alin. (1) CPP, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În conformitate cu art. 384-385, art. 390, art. 392-394, art. 396-397 CPP, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

A o achita pe Diaconu Iulia privind învinuirea în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței

Judecator
Guzun

Denis